

De øvrige Ændringsforslag til dette Afsnit omhandle alle Understøttelser. Dem skal jeg ikke skænke nogen videre Omtale, men blot henvise til Bemærkningerne i Bilagene. Kun om de sidste Understøttelser skal jeg sige, at derved imødekommes Udvalgets Henstilling ved Behandling af Andragender. Vi havde foreslaaet henvist 7 Andragender til Forsvarsministeren. Han foretrak imidlertid at afgøre Sagen allerede nu ved at stille Forslag om at forhøje Understøttelserne, og disse Forslag have vi kunnet tiltræde.

Endnu staar kun tilbage at gøre opmærksom paa, at der i Bilagene findes en Række Oplysninger vedrørende de Klager, der have været førte over formentlig mangelfuld Forplejning ved de store Efteraarsøvelser. Krigsministeriet har ladet disse Klager undersøge, og Resultatet foreligger her (Tillæg B. Sp. 1093 ff.). Det viser sig, at Klagerne for en Del grunde sig paa Misforstaaelser og for en Del have været overdrevne, men ogsaa for en Del have været berettigede. Det var en meget stor Øvelse, vi havde i Aar, idet der var dobbelt saa meget Mandskab omtrent, som der plejer at være ved de ordinære store Øvelser. Ordningen var derfor foretagen i Aar saaledes, at man havde oprettet Divisionsstabe, og man havde i det hele taget gjort Øvelserne, i alt Fald i en Tid af Indkaldelsen, saa krigsmæssige som muligt. For at faa dem saa krigsmæssige som muligt ogsaa med Hensyn til Forplejningen, havde man delt Forplejningskorpserne i Øvelseskorps, saa at hvert af Partiernes havde sit Øvelseskorps. Øvelseskorpserne havde meget rigtigt truffet Dispositioner for Forplejningen, og jeg kan heller ikke se bedre end, at de trufne Dispositioner gennemgaaende maa siges at have været gode, og det viser sig ogsaa, at hvor de have slaaet Klik, er det væsentlig Partiernes, altsaa Kommandoernes Skyld, ikke saa meget Forplejningskorpsernes Skyld. Der findes en nærmere Beskrivelse af, hvorledes det er gaaet til, og denne Beskrivelse har jeg ikke i Sinde at referere, da det dels vilde blive ret vidtløftig, dels ogsaa vilde være unødvendigt, idet jeg gaar ud fra, at de Medlemmer, som interessere sig for Sagen, have gjort sig bekendt med den i Forvejen. Det var ikke alt Mandskabet, der fik Forplejning, en Del af Mandskabet fik kun Kaffe- og Teportioner, Brødportioner og Middagsmad, og derfor blev der afdraget dem efter Loven 50 Øre om Dagen, men en anden Del af Mandskabet fik desuden den øvrige Forplejning, for dem blev der afdraget

efter Loven 65 Øre. Naar de udrustedes til Dagens Øvelse, havde de i deres Tornyster ikke alene Portion til Dagen, men ogsaa Reserveportion, Kaffe, Te, Kiks og Ris, som de kunde tage til i Tilfælde af, at Forsyningen paa Vognene ikke skulde naa dem den Dag. For saa vidt som Soldaterne derfor have holdt ordentlig Hus med, hvad der var udleveret dem, kunde de egentlig ikke komme til at lide Mangel, men naar man af Erfaring ved, at mange af Soldaterne ikke holde ordentlig Hus med, hvad der saaledes bliver udleveret dem, men stole paa, at det gaar nok, de komme nok til Kvarterværter eller paa anden Maade til Bys, saaledes at de kunne klare sig desforuden, kan man bedre forstaa, at der kunde indtræffe Vanskeligheder, naar Forplejningsvognene paa et eller andet Punkt svigtede. Og det er da ogsaa sket, men i det store og hele maa man vist sige, at det er forløbet ganske godt. Jeg skal, som sagt, ikke opholde mig videre derved. Her findes Lister over, baade hvor Korpserne have opholdt sig og Klokkeslet og det hele, og hvorledes Kød-vognene ere komne til Stede, naar de have faaet afkogt o. s. v., o. s. v. Det er rigtig fyldestgørende Oplysninger.

Dernæst er der væsentligt i Pressen fremsat en Række Klager over formentlige Misbrug. Det var særlig i Bladene „Social-Demokraten“, „Fredericia Socialdemokrat“ og „Skive Folkeblad“, og ogsaa af navngivne Mænd er der i disse Blade fremsat Klager over Misbrug. Om disse Klager, der ogsaa have været Genstand for Undersøgelse, kan jeg sige noget lignende som om Klagerne over Forplejningen, at det har ved Undersøgelsen vist sig, at en Del af de Klager har beroet paa Misforstaaelser, en Del har været ligefrem fejlagtig, men en Del har været berettiget, det skal ikke skjules. En Del af Klagerne er fremsat paa en Maade, som aabenbart viser, at vedkommende Klager har set meget ildt til vort Militærvæsen i det hele taget. Jeg skal saaledes nævne (Tillæg B. Sp. 1143), hvor en Klager kalder alle Øvelserne for Narrestreger og Soldaterdragterne for Narredragter o. s. v., og vedkommende siger ogsaa, „at nu have Officererne da atter faaet saa megen Ret under den civile Forsvarsminister, at de kunne behandle Underofficererne og Mandskabet akkurat saa sjofelt, som de lyste“. Det er af den Slags Udtalelser, som jeg for mit Vedkommende ikke lægger megen Vægt paa, og jeg antager ikke, at Folk i Almindelighed lægge megen Vægt derpaa. Thi Faktum